

Öfver majorens och
riddarens af Kongl.
svärdsorden välborne herr
J. G. Wran...

*1700-1829 81 Cbza 1775 Wrangel o.
Stackelberg*

National Library
of Sweden

Öfver

MAJORENS och RIDDARENS af KONGL.

SVÅRDS ORDEN

Välborne Herr

J. G. WRANGELS

Och

Högvälborna Frökens

ULRICA STACKELBERGS

Glada Förening

På DERAS Bröllops-Dag i Helsingfors

Den 18 April 1775.

Å B O,

Tryckt hos JOHAN CHRISTOPHER FRENCKELL.

❖—————❖

*D*ygden til sig kallat hade
Drift och Skicklighet och Vett,
Som förtroligt öfverlade;
Alla deri gjorde ett,
At en Vänn de borde löna
Hvilkens trohet de fått róna.

Aran böds at Kranfar binda,
Och på vincken färdig stå
At den kring Hans hjesfa linda,
Lyckan hördes budskap få
At tilreds med skåncker vara,
Och ej fina häfvor spara.

An dock syntes något fela
Som till lifvets fällhet hör,
Som kan *hjertat* nöje dela,
Och des kånslor ljusligt rör.
Dygden snart sin glömska märkte,
Och med *Vännskap* lagét stärkte.

Han

Han med sig i följe hade
Ömhet, Munterhet, Behag;
Dygden åt dem glättigt fåde:
„Eder omsorg blir i dag
„At ett hjerta lifligt röra
„Som vi önske lyckligt göra.

Ömhet var tilreds at fvara:
„Jag Dets fällhet göra skall,
„Och Dets nöjes borgen vara;
„*Vännskap* ensam är för kall:
„Jag den skånck åt Honom ämnat
„Som du sjelf mig öfverlämnat.

„Jag med mina trenne vänner
„J Ert fällskap kommit har,
„Åt ett Hjerta, som du känner,
„At bereda glada dar.
„För den Vänn, som Det sig gifver,
Det en nögd belöning blifver.

„Prydt

„Prydt med våra bästa skänker,
„Har Det till Hans låga rätt;
„Hos ett bröst som ådelt tänker
„Vårka ådla intryck lått.
„Bjud Dem en förening knyta,
„Som ej tiden sjelf kan bryta!

Med så lyckligt råd instämde
Hela detta Guda-Lag.
Och de ÅDLA VÄNNER nämde
Som förenat SIG i dag.
Gudars anstalt kan ej fela
At DEM ständig fällhet dela!
